

Defensar els valors per guanyar la guerra

Els nostres enemics no són els que vénen de fora, sinó els que la nostra pròpia societat ha creat: la intolerància, la xenofòbia, l'odi a tot el que sigui o pensi diferent

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 23/03/2016 23:30

En pocs mesos Europa ha viscut una onada d'atemptats terroristes que han sacsejat intensament els seus fonaments. Estem immersos en una veritable guerra de la qual dimarts vam viure el darrer episodi, almenys així ho espero. Un altre doble atemptat, al cor d'Europa, a Brussel·les, que ha deixat almenys 31 víctimes innocents i centenars de ferits entre l'aeroport de Zaventem i l'estació de Maalbeek. Vides segades, vides trencades, famílies destrossades, amb un país i tot un continent en xoc i en dol.

Al gener del 2015 ja ho havíem viscut a París, a Charlie Hebdo i a l'Hypercacher amb 17 víctimes. Al novembre del 2015 ho vam viure una altra vegada a París, a l'Stade de France, al Carillon i al Bataclan amb 130 víctimes. Sense oblidar altres atemptats que hi ha hagut al món durant aquests últims mesos i dels quals potser no se n'ha parlat tant, crec que aquests 3 atacs són molt significatius ja que han tocat valors que estan en el fonament dels drets humans, de la construcció europea i de la civilització occidental en general: la llibertat d'opinió, la llibertat d'expressió i la llibertat de moviments. I s'han fet, a més, en llocs molt significants com són París, capital de França, la pàtria dels drets humans i de les llums, i Brussel·les, capital de Bèlgica però sobretot capital europea amb la seu del parlament i de la comissió.

Hem de fer front a aquests atacs i a aquesta amenaça amb resolució, denunciant la seva barbàrie i el seu horror. Però també hem d'honorar la memòria de les víctimes, defensant fermament els valors que s'han atacat i no deixar-los perdre. Si limitem aquests valors, si hi renunciem, aleshores els criminals hauran obtingut el que desitjaven. No podem retrocedir cap a les fosques èpoques en què els assassins voldrien veure'ns caure. I tampoc podem caure en els populismes que ens empenyen a renunciar a centenars d'anys de lluita a canvi d'una falsa seguretat. Ara és el moment de ser forts, ara és el moment de ser tenaços.

No és fàcil defensar aquests valors fonamentals per la nostra democràcia quan s'està en guerra, i quan aquesta té lloc dins de casa. Ja ho hem vist aquestes últimes setmanes amb la crisi dels refugiats -uns refugiats que fugen de la mateixa barbàrie que ha tingut lloc a

París i a Brussel·les- durant la qual s'han anat tancant les fronteres en contra del principis fonamentals de la llibertat de moviment de les persones i del dret d'asil.

Els nostres enemics no són els que vénen de fora, sinó els que la nostra pròpia societat ha creat: la intolerància, la xenofòbia, l'odi a tot el que sigui o pensi diferent. Uns enemics que no sols trobem en els terroristes, sinó també representats en la vida política i social, com un càncer que es va escampant. Cada vegada que ens deixem emportar per aquests enemics, és una altra petita victòria pels que volen fer regnar el terror. Aleshores ja no cal que es posin bombes, ni que es disparin trets per fer víctimes. Si no recuperem el sentit per al qual es va construir Europa, la base sobre la qual es van fundar les nostres democràcies, no podrem guanyar aquesta guerra.